

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

28. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

12. ČERVENCE 2020

Z obsahu:

Modlitba Davida

Katecheze
papeže Františka
z 24. června 2020,
Řím, knihovna
Apoštolského paláce
- strana 2 -

Blahoslavený Marián od Ježíše Euse Hoyos

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu Alice Lenczewské (10)

- strana 5 -

Nejkrásnější květ ráje (11)

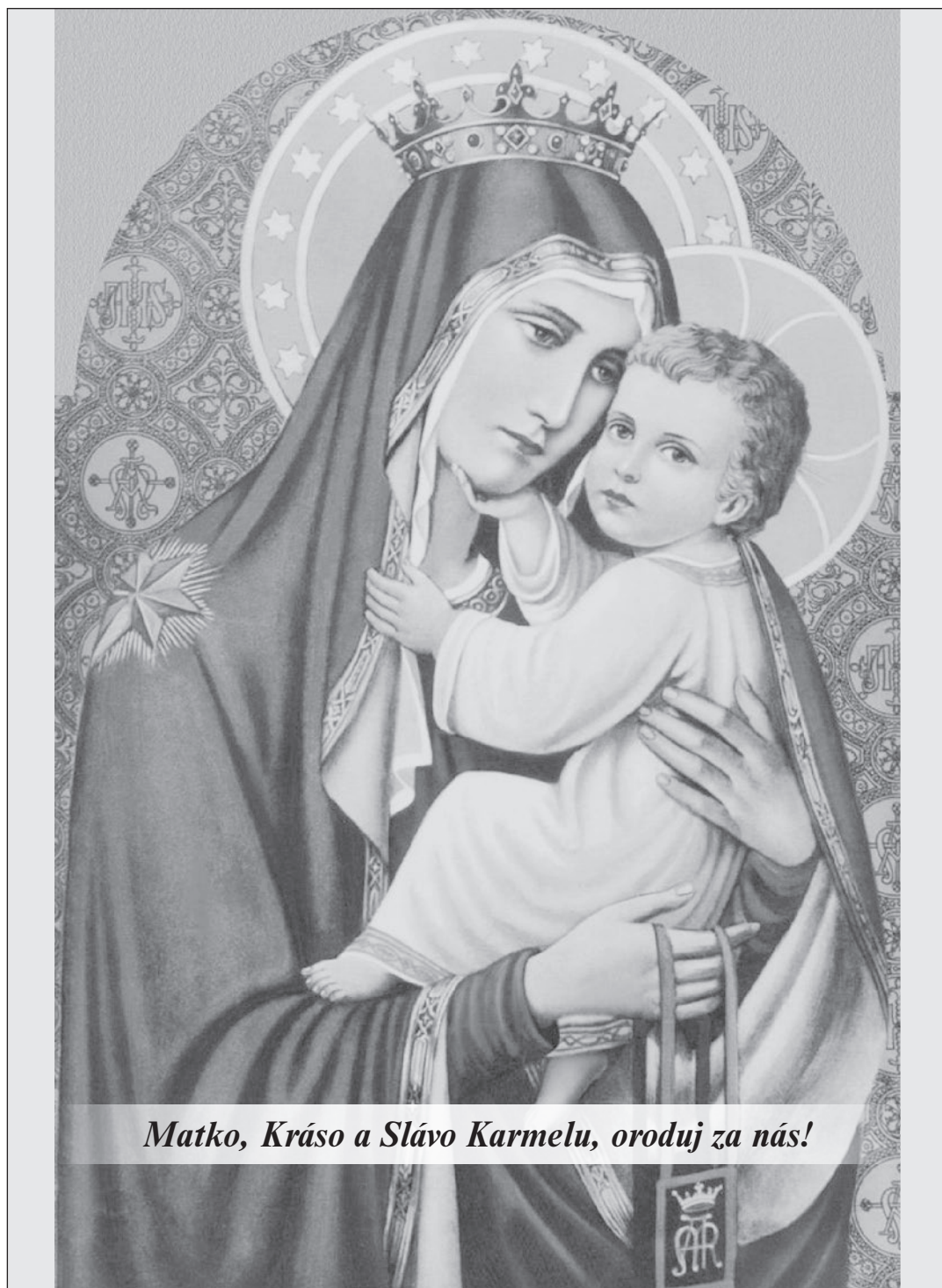
Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 7 -

Podivuhodný život Mariam Baouardy (1846-1878) - 4. část

Jean Claude
a Geneviève Antakli
- strana 10 -

Našel Matku

Manželé Borgmanovi
vypráví o své konverzi
ke katolické víře
- strana 12 -

Matko, Kráso a Slávo Karmelu, oroduj za nás!

Našel Matku

Američtí manželé Danelle a Richard Borgmanovi působili dlouhá léta jako přesvědčení protestantští misionáři v Africe. Pro ně existoval jedině Ježíš a Bible, nad Pannou Marií se nikdy nezamýšleli a nezabývali se jí. Dlouhý proces upřímného hledání a vnitřního uzdravování je však připravil na přijetí velkého daru.

Vypráví o tom samotný Richard: „Neměl jsem lehký start do života, protože jsem nikdy nepoznal svého otce ani svoji matku. Přišel jsem na svět v roce 1947 v Denveru, v hlavním městě státu Colorado. Narodil jsem se s těžkou nemocí, jistou formou malomocenství, a tak mě moje máma odvrhla a nechala v nemocnici, abych tam zemřel. Když jsem měl deset dní, zavítala do nemocnice jedna žena, která si chtěla adoptovat dítě. Prohlédla si mnohé děti na oddělení, ale nakonec zůstala u mne, malého a nemocného, který ležel uprostřed místnosti, a řekla: »To je to děťátko, které pro mne určil Bůh!« Lékař se jí to snažil vymluvit, avšak ona trvala na svém, ačkoli jí bylo jasné, že mě bude čekat v životě mnoho problémů.

Odmalička jsem býval velmi zlostný. Tu a tam jsem něco »potáhl«, a jen co jsem trochu odrostl, kradl jsem auta, dokonce se mi podařilo ukrást i jeden buldozér. Držel jsem se gangů a častokrát jsem měl co do činění s policií. Také jsem si přál být milým člověkem, ale byla ve mně jakási zlost, kterou jsem si potřeboval vylít na jiných, pomstít se lidem, ačkoli jsem nevěděl, odkud se ve mně taková zloba bere. Ano, již od narození jsem jakoby něco hledal, avšak nevěděl jsem co. Moji adoptivní rodiče byli protestanty a brávali mě s sebou do kostela. Proto mi bylo jasné, že nějaký Bůh je, ale ve skutečnosti jsem ho neznal.“

Kdykoliv se Richard snažil naplnit svoji hlubokou duševní prázdnotu, ať už v buddhismu, anebo ve sportu, nedařilo se mu to. Jako mladý student medicíny se poznal s Danelle a vzali se. Po skončení školy, v pouhých 25 letech, začal vyučovat anatomii a neurologii na Coloradské státní univerzitě. I když byl mladý docent v zaměstnání úspěšný, ke své manželce se choval hrubě a sarkasticky. Navzdory tomu, že ji upřímně miloval, nevěděl, jak má ovládnout svoji podivnou zatrpklou. Zašlo to tak daleko, že se s ním Danelle

chtěla po pěti letech manželství rozvést: „V tobě cosi je. Ty vůči mně jednoduše nedokážeš být dobrý!“ Během této jejich rodné krize se jednoho večera roku 1972 stalo, že Danelle, která byla rovněž protestantkou, ve své duchovní nouzi přijala pozvání na modlitební setkání neoprotestantských křesťanů. Šla tam i přesto, že měla zánět průdušek a zcela cizí jí bylo i charismatické oduševnění pro Ježíše. Po návratu domů však byla nejen vyléčená z bronchitidy, ale dokonce i ze své slabozrakosti. A její manžel potvrdil: „Druhý den byla docela novým člověkem. Podíval jsem se jí do očí a ulekl jsem se, neboť jsem v nich spatřil Ježíše, jeho pokoj, jeho lásku a neodolatelnou radost. To mě k němu přitahovalo.“

Tak zažil také Richard skutečné obrácení. Začal nejen číst, ale doslova „hltat“ Bibli a učil se nazpaměť sáhodlouhé pasáže. Časem se z něho stal neúnavný populární apoštol, který vyprávěl lidem o Ježíši, a spolu se svojí manželkou se stal členem charismatického protestantského společenství. Tímto se však pro Richarda začala jen další etapa hledání. „Hned od začátku jsem v srdci cítil, že zde něco

Svatební foto novomanželů Borgmanových

Danelle a Richard Borgmanovi

chybí... Jako by to ještě nebylo všechno. Ale naši přátelé nás přesvědčili: »Ne, nic více už neexistuje. Máš Ježíše, máš Bibli, co víc bys chtěl?!«

Manželé následovali Pána s obdivuhodnou upřímností: „Pane, cokoli od nás chceš, my chceme poslechnout.“ Tak to bylo, i když oba v modlitbě poznali, že Bůh je chce mít jako misionáře v Africe. Richard se stal pastorem a v únoru 1976 se spolu s Danelle a svými třemi dětmi přestěhovali do afrického státu Pobřeží slonoviny, aby v tehdejší hlavním městě Abidžan působili mezi ostráčenými chudáky ve slamech na okraji města. Po určité době se jeho služba rozrostla, začal navštěvovat také vězení, v němž působil jeden katolický kněz. Ten se ujal manželského páru a oběma pomáhal na tomto pro ně zatím neznámém poli mezi vězni a chudými.

Přesvědčivý příklad a život tohoto kněze, Boží milost a intenzivní studium Bible přivedly Richarda ke zcela novému chápání činnosti a dobročinné lásky k bližnímu. Krok za krokem se seznamoval s katolickým chápáním síly utrpení, která je ukryta v jeho přijetí a obětování v lásce. Zároveň se dopracoval k přesvědčení, že Ježíš je skutečně přítomný v Eucharistii. Když se Borgmanovi v roce 1993 po sedmácti misijních letech vrátili zpět do USA, byla jejich srdce značně změněná. Po několika následujících letech cestoval Richard ještě párkrát do Abidžanu, aby vy-

učoval budoucí pastory ve škole, kterou sám založil.

Podobně to bylo i v prosinci 1997. Richard byl opět bezradný a ve svých pochybnostech a bezmoci se začal modlit. Navzdory tomu, že se mu mezitím vcelku dařilo být milým a soucitným k cizím lidem, tak těm, kteří žili v jeho bezprostřední blízkosti a které nejvíce miloval, dal velmi rychle pocítit svoji nevysvětlitelnou hrubost a zatrpkllost. Pastor se úpěnlivě modlil: „Pane, ukaž mi, prosím, čím to je!“ V tom okamžiku se mu dostalo vnitřního poznání, jakoby vidění. Zdálo se mu, že je přítomný na Kalvárii.

„Nebylo to, jako kdyby mi před očima jen běžel film, ale byl jsem opravdu tam! Těžko říci, zda to trvalo tři sekundy, anebo tři hodiny. Nacházel jsem se na místě jednoho z lotrů na kříži, hned vedle Ježíše při jeho umírání. Otočil jsem se k němu a vtom jsem ho uviděl: na hlavě měl trnovou korunu, její trny mu tak zraňovaly čelo, že krev mu stékala po tváři a měl jí ulepenou celou bradu.

Jeho tělo byla samá rána a krev. Do té doby jsem se nikdy nezamýšlel nad ukřižovaným Kristem; jako protestant jsem byl totiž navyký hovořit o něm jen jako o Zmrtvýchvstalém. Vtom na mne Ježíš upřel svůj zrak a v hloubi srdce jsem zaslechl jeho slova: »Richard, tvůj problém je ten, že nenávidíš svoji matku, která tě přivedla na svět a potom tě opustila.« Trefil přesně do černého! Od svého narození, tedy již téměř 51 let, jsem svoji mámu podvědomě nenáviděl a jakýsi vnitřní hlas mi neustále našeptával: »Drž si lidi pořádně od těla a nepřipouštěj si je k srdci. I tak tě všichni dříve či později zavrhnou!« Tu ke mně Pán znovu promluvil a uslyšel jsem, jak mi řekl: »A nenávidíš moji Matku, Marii.« Ale Marii jsem se nikdy nezaobíral, jelikož jsem měl z matek strach – tedy i z ní! Avšak nyní jsem byl konečně připraven na přijetí vnitřního poznání, že přeměna této rány trpkosti v ránu milosrdenství se stane pouze skrze Ukřižovaného a Marii. Plakal jsem a prosil: »Pane, prosím, odejmi ode mne tuto ránu. Odpusť mi všechny ty celé dlouhé roky ztvrdlého srdce!«

V té chvíli jsem pocítil, jak mi byly z duše vytrženy a odstraněny hluboké kořeny, a já jsem poprvé v životě byl schopen darovat lásku těm, které jsem milo-

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Slyším vaše volání a modlitby a přimlouvám se za vás před svým Synem Ježíšem, který je cesta, pravda a život. Vraťte se, dítě, k modlitbě a otevřete svá srdce v tomto milostiplném čase a pojd'te cestou obrácení. Život váš je pomíjející a bez Boha nemá smysl. Proto jsem s vámi, abych vás vedla ke svatosti života, aby každý z vás objevil radost života. Všechny vás, dítě, miluji a žehnám svým mateřským požehnáním. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medžugorje 25. června 2020

val nejvíce – své manželce, svým dětem a blízkým spolupracovníkům.

A znovu jsem v srdci zachytil Ježíšova slova: »Hle, tvá Matka! Také tobě dávám za Matku Marii, svoji Matku.« Nyní jsem Marii řekl svoje ano a ona dala svoje ano mně; okamžitě jsem se do ní zamiloval a současně jsem si zamiloval i katolickou církev. Mne samotného tento zážitek zaskočil, jelikož mé evangeli-

P. Scott Borgman, mladší syn Richarda a Danelle, pracoval v době konverze svých rodičů ještě v Hollywoodu ve filmové branži. Skrze Písmo svaté a mši svatou našel také on cestu ke katolické víře a v roce 2010 byl vysvěcen na kněze.

kální smýšlení bylo ještě stále extrémně antikolické. Najednou jsem však ztratil jakékoliv výhrady a otázky vůči katolické církvi a jednoduše jsem začal na ni všechno milovat. Udiveně jsem se Pána zeptal, jak je to vůbec možné, a dostal jsem odpověď: »Protože nyní znáš moji Matku a ona je Matkou Církve.« Poznám jsem, že mému dlouhému hledání konečně nastal konec. Našel jsem domov! Již jsem nebyl sirotkem, měl jsem Matku, která mě nikdy neopustí.

Danelle jsem se o tom všem zatím ani jediným slovíčkem nezmínil. Věděl jsem,

že je nutné, aby rovněž v ní vykonal Pán nějaký zázrak. Pár týdnů nato, začátkem roku 1998, jsme pobývali u přátel v Paříži. Byl u nich také jeden katolický kněz, který se nás zeptal, zda by se za nás jako za manželský pár mohl pomodlit.“

Danelle o tom vypráví: „Když se kněz pomodlil, velmi opatrně se zeptal: »Souhlasili byste, abych poprosil Pannu Marii, ať vstoupí do vašeho života a utěší vás?« Oba jsme souhlasili, ačkoli já jsem od této modlitby prakticky nic neočekávala. Když se však modlil: »Panno Maria, přijď! Matko, vstup do jejich života!«, oba nás obklopila nádherná přítomnost té nejlaskavější Matky. Přítomnost Ježíše a Duchu Svatého jsme už znali, ale tato byla zcela jiná. Od té chvíle Panna Maria uzdravila mnoho věcí v mém životě. I přesto jsem se zhrozila, když mi jednoho dne Richard oznámil: »Chci se stát katolíkem.« Vždyť celý náš život, naše okolí, lidé, kteří finančně podporovali naši misii, to všechno byli protestanté! Po několika týdnech jsem si však též uvědomila: bez Marie a bez Eucharistie si svůj život již nedovedu představit.“

Po své konverzi zůstali „noví“ katolíci Borgmanovi ještě pár let ve Francii, kde jako misionáři působili v úzké spolupráci s jistým biskupem. Po návratu do USA v roce 2003 založili v Atlantě *Centrum nové evangelizace Jana Pavla II.* a od té doby cestují do mnoha koutů světa, aby lidem přinesli poselství Božího milosrdenství a něžnou dobrotu Panny Marie. Oba s přesvědčením tvrdí: „Odvázat se ve víře přestoupit do katolické církve nás něco stálo. Avšak jediná kapka toho, co jsme získali, je cennější než všechno to, co jsme opustili.“

*Z Vítězstvo Srdca 134/2020
přeložil a upravil -dd-*

NEJEN PRO DĚTI - BŮH NÁS MILUJE

DĚTI KRÁLE

Max Lucado • Ilustroval Sergio Martinez
Z angličtiny přeložila Ráchel Bícová

Do městečka má už brzy přijet král, který se rozhodl adoptovat pět osiřelých dětí. Nastane velké pozdvižení – je přece potřeba, aby mu děti připravily nějaké pořádné dary a udělaly na něho dojem! A tak se všechny pustí do práce... Kniha *Děti krále* čtenáři laskavým způsobem připomíná nadčasovou pravdu, že nás nebeský Otec miluje takové, jací jsme – bez ohledu na to, zda máme nějaký talent, jestli jsme chytří či populární. Toto poselství o Boží bezpodmínečné lásce se Maxu Lucadovi podařilo skloubit s příběhem, který je dětem dobře srozumitelný a dospělé vede k zamyšlení nad tím, zda mají ve svém životě čas na opravdu důležité věci.

Samuel • Váz., 235x260 mm, křídový papír, 32 stran, 269 Kč

k Pánu Ježíši; 5. Modlitby k Duchu Svatému; 6. Modlitby k Panně Marii; 7. Růženec; 8. Modlitby chvály a diků; 9. Modlitby lítosti, odpuštění a smíření; 10. Modlitby za zemřelé; 11. Krátké modlitby po celý den; 12. Modlitby k svatým.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., 130x180 mm, 200 stran, 199 Kč

I DNES JE DEN BOŽÍ

Wilfrid Stinissen

Krátká čtení na každý den v roce, která čerpají ze Stinissenových kázání a přednášek z let 1969 až 1993.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., 108x172 mm, 424 stran, 54 Kč

MODLÍME SE A ROZJÍMÁME

MODLITEBNÍ KNÍŽKA • ZÁKLADNÍ A TRADIČNÍ KATOLICKÉ MODLITBY

Sestavil a redigoval Pavel Mareš • Úvod P. Jaroslav Brož

Vyšlo s církevním schválením. Tato prakticky uspořádaná modlitební knížka není souborem všech modliteb, jež by měl povinně znát každý katolík. Spíše chce podat pomocnou ruku těm, kdo nesměle přešlapují a nevědí, jak vykročit na cestu naslouchání Bohu a rozmlouvání s ním. Může pomoci těm, kdo se už modlí a hledají novou inspiraci. A volání k návratu v ní najdou i ti, kdo se někdy modlili, ale z různých příčin se modlit přestali a znovu začít se trochu ostýchají. Knižka obsahuje tyto oddíly modliteb: 1. Základy naší víry; 2. Základní křesťanské modlitby; 3. Ranní a večerní modlitba; 4. Modlitby

I DAREBÁK MÁ DUŠI • VYCHOVANÝ ULICÍ, ZACHRÁNĚNÝ BOHEM

Marie-Angel Carré • Z francouzštiny přeložila Tereza Pikálková

Kniha vypráví dramatický životní příběh dvanáctiletého chlapce Gabriela, dítěte ulice, jehož se v 90. letech 20. století ujal bratr Marie-Angel, tehdy ještě pracovník Červeného kříže. Popisuje jeho nouzi bezdomovce, nebezpečí pařížského podsvětí, které ho obklopovalo, hluboké deprese, ale také Gabrielovu cestu ke konverzi i nesnáze, které prožíval už po přijetí křtu. Mezi řádky se dozvídáme, jak toto setkávání proměňovalo smýšlení obou zúčastněných. Dnes už dospělý Gabriel napsal ke knize krátký úvod.

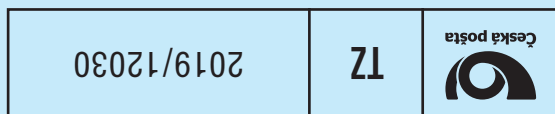
Karmelitánské nakladatelství
Brož., 130x190 mm, 144 stran, 60 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc